



## Arrest

nr. 56 867 van 25 februari 2011  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 20 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat U. LWOWSKI en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*“A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Zahaq (gemeente Pejë) en bent u Kosovaars staatsburger. Uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op dezelfde motieven die uw echtgenoot, A. K. (...), aanhaalde. Zo gaf u net als uw echtgenoot aan dat uw echtgenoot in 2000, toen hij de schade van zijn vernielde woning ging opmeten, door Albanezen geslagen werd. Na dit incident trokken jullie naar Musazajmi, een wijk in Gjakovë. Sindsdien verbleven jullie steeds in dezelfde wijk, maar uit angst verbleven jullie nooit langer dan twee dagen in dezelfde woning. Toch werden jullie nog geregeld door de Albanezen lastig gevallen.*

Zo werden jullie tweemaal in 2002 en tweemaal in 2004 thuis hard aangepakt: onbekende Albanezen vielen jullie woning binnen, sloegen uw echtgenoot en verweten hem samen te heulen met de Serviërs. In 2007 werden jullie nog een laatste keer bij jullie thuis lastig gevallen. Bij één van die invallen raakte u verbrand en werd uw echtgenoot bewusteloos geslagen. Daar uw onbekende Albanese belagers jullie verboden naar de politie te trekken, dienden jullie nooit een klacht in. Ook jullie kinderen werden door de Albanezen op school lastiggevallen en daardoor gingen ze niet regelmatig meer naar school. Door al deze problemen besloot u Kosovo te verlaten. Op 5 november 2008 vroeg u in België asiel aan. U verklaarde niet naar Kosovo te kunnen terugkeren omdat u vreest door de Albanezen mishandeld te zullen worden. Ter staving van uw asielaanvraag en/of identiteit legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart uitgereikt door UNMIK (tijdelijke VN-missie in Kosovo) op 7 augustus 2007 te Prishtinë, uw geboorteakte uitgereikt op 15 juli 2008 te Pejë en uw lidkaart van een Kosovaarse Romavereniging waaruit blijkt dat u vanaf 2002 tot en met 2007 lid was. Tijdens het tweede gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal legde u nog uw paspoort neer, uitgereikt in Prishtinë op 5 augustus 2008.

#### B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot, A K. (...) (CGVS 12/03/2009, p.7). In het kader van zijn asielaanvraag heb ik een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er vastgesteld te worden dat er ten gevolge van een aantal ongerijmdheden in uw verklaringen en enkele ernstige tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenote aan uw beweerde verblijfplaats(en) voor uw komst naar België ernstig getwijfeld kan worden. Vooreerst situeerde u de Kosovaarse onafhankelijkheid verkeerdelijk twee jaar voor het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal op 12 maart 2009, i.e. in 2007, en kon u geen enkele feestelijkheid of plechtigheid naar aanleiding van de onafhankelijkheidsverklaring beschrijven. Uw verklaring dat u doordat u weinig buitenkwam deze feestelijkheden niet kon omschrijven is daarbij niet afdoende, daar de onafhankelijkheid zowel in Kosovo als internationaal een enorme weerklink gehad heeft en daar u ook na de onafhankelijkheid nog regelmatig naar markten ging (CGVS 12/03/2009, p.5-6; p.8; p.10). Wat er ook van zij, u verklaarde dat u tussen 2000 en 2008 voortdurend in de wijk Musazajmi in Gjakovë woonde, maar dat u regelmatig verhuisde. Zo woonde u in 2008 in een ander huis dan in 2007. Aanvankelijk zei u dat u gedurende een jaar en een beetje in het voorlaatste huis, i.e. het huis waar u in 2007 woonde, verbleef. Later zei u echter dat u in dat huis reeds sinds 2004 verbleef en dat u er onafgebroken bleef wonen tot een aantal maanden na de inval van de Albanezen in de zomer van 2007. Toen u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u dat u zich misschien vergiste en dat u misschien zonder het zich te herinneren nog meer verhuisde (CGVS 12/03/2009, p.11; p.19). Dat deze verklaring weinig afdoende is, blijkt ondermeer uit het feit dat uw echtgenote beweerde dat jullie, behalve in het huis van haar schoonvader, nergens langer dan twee dagen na elkaar verbleven (CGVS 12/03/2009, p.4; p.6; p.8). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw verblijfplaats voor uw komst naar België ernstig op de helling staat.

Daar er aan de door u geschetste verblijfplaatsen geen geloof gehecht kan worden, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die u er na 2000 beweerde ondervonden te hebben. Deze bevinding wordt bijkomend bevestigd doordat er wat deze problemen betreft eveneens aanzienlijke tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenote slopen. Zo verklaarde u dat jullie de vijf keer dat onbekenden binnenvielen om jullie lastig te vallen telkens in een andere woning verbleven en dat de vijf invallen bijgevolg in vijf verschillende woningen plaatsvonden (CGVS 12/03/2009, p.19). Uw echtgenote beweerde evenwel dat het laatste incident van 2004 waarbij ze verbrand raakte en het incident van 2007 in hetzelfde huis plaatsgrepen (CGVS 12/03/2009, p.9). Voorts beweerde u dat S. (...) sinds 2004 reeds naar school ging en dat hij aanvankelijk geen problemen op school had. De pestproblemen op school begonnen pas in januari 2007, want daarvoor was hij te klein om problemen te hebben (CGVS 12/03/2009, p.9). Uw echtgenote zei echter dat S. (...) vanaf het begin gepest werd en dat hij vanaf de eerste dag geslagen werd (CGVS 12/03/2009, p.4). Uit bovenstaande tegenstrijdigheden blijkt bijgevolg dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan de door u geschetste problemen in Gjakovë.

Ten slotte kan gewezen worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de actuele veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo die plaatsvond

van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en specifiek in Gjakovë wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt actueel over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. U haalde geen dergelijke discriminaties aan. U verklaarde in Kosovo uw brood te hebben verdiend door kleren te verkopen op de markt, alwaar men u met rust liet (CGVS 12/03/2009 p.5), zonder problemen een paspoort te hebben verkregen (CGVS 14/10/2010 p.3) en een sociale uitkering te hebben ontvangen (CGVS 14/10/2010 p.4).

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs,

gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. Specifiek voor wat betreft het onderwijs werden er in Gjakovë speciale klassen georganiseerd voor RAE-kinderen, met als resultaat dat deze kinderen erg goed vertegenwoordigd zijn in het onderwijs.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene actuele situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteitsdocumenten, i.e. uw UNMIK-identiteitskaart, uw rijbewijs, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, het UNMIK-certificaat, de lidkaart van de Romavereniging en uw paspoort, bewijzen uw identiteit, uw nationaliteit, uw etnische origine en uw burgerlijke staat. Deze aspecten worden door mij in deze beslissing evenwel niet in twijfel getrokken. De geboorteaktes en paspoorten van uw kinderen bevestigen hun identiteit en hun nationaliteit. Ook hieraan wordt door mij niet getwijfeld. De drie foto's tonen aan dat uw woningen in brand gestoken werden. Geen van de voorgaande documenten doet echter afbreuk aan de hierboven gemaakte vaststelling dat u enerzijds noch uw verblijfplaats voor uw vertrek naar België, noch uw problemen die u in de jaren voor uw vertrek beweerde ondervonden te hebben aannemelijk gemaakt heeft en dat anderzijds de situatie in Kosovo in het algemeen en in Gjakovë in het bijzonder de voorbije jaren aanzienlijk verbeterd is."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op de bovenstaande beslissing. Uw identiteitsdocumenten, i.e. uw paspoort, uw UNMIK-identiteitskaart, uw geboorteakte en de lidkaart van de Romavereniging, bevestigen enkel uw identiteit, uw nationaliteit en uw etnische origine. Hieraan wordt door mij echter niet getwijfeld.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus steunt op dezelfde asielmotieven als deze van haar echtgenoot, K. A., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 62 519. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekster zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofd genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 21 oktober 2010.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 56 866 van 25 februari 2011 de beslissing genomen in hoofde van verzoeksters echtgenoot vernietigd en de zaak teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het motiverend gedeelte van dit arrest luidt als volgt:

*“Waar verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat “de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, in bijlage bij het administratief dossier is gevoegd” stelt de Raad evenwel vast dat deze bewering feitelijke grondslag mist. Door verwerende partij werd enkel het CEDOCA-antwoorddocument van 9 februari 2009 met referte KS2009-006 betreffende de specifieke situatie in Gjakovë waarvan verzoeker afkomstig is gevoegd (stuk 13, map landeninformatie), doch ontbreekt elke andere informatie waarop verwerende partij zich steunt en meer in het bijzonder de informatie die het resultaat is van de missie naar Kosovo van 15 tot 25 september 2009 waarnaar verwerende partij meermaals in haar motivering verwijst en waaruit de toereikendheid van de bescherming geboden door de in Kosovo aanwezige nationale en internationale autoriteiten en de perceptie hiervan door de RAE-gemeenschap zou dienen te blijken.*

*Verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen oordeelt de Raad derhalve dat het hem onmogelijk is bij gebreke aan deze essentiële gegevens te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.”*

Derhalve dient ook ten aanzien van verzoekster de in haren hoofde genomen beslissing te worden vernietigd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 oktober 2010 wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende februari tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT